

Вони вийдуть на поле

„НИВА“ (Вінниця)

Президент клубу — С. Татусяк
Віце-президент клубу — І. Гатаулін
Головний тренер — О. Іщенко
Менеджер — М. Дзюба
Тренер — В. Рева

ВОРОТАРІ:

№ О. Остапенко (1977)
№ Д. Ріхард (1974)
№ В. Ціткін (1966)

ЗАХИСНИКИ:

№ В. Запорожченко (1969)
№ А. Балацький (1972)
№ Д. Лелюк (1974)
№ І. Зеленюк (1972)
№ В. Кондратюк (1975)
№ А. Василічук (1965)
№ А. Шахов (1975)

ПІВЗАХИСНИКИ:

№ Ю. Солов'янко (1971)
№ О. Лактюнов (1971)
№ О. Рябцев (1974)
№ В. Бровченко (1976)
№ О. Веретинський (1978)
№ В. Кіцак (1975)
№ Ю. Грошев (1976)
№ С. Райко (1964)
№ О. Левченко (1976)

НАПАДАЮЧІ:

№ П. Паршин (1975)
№ В. Малота (1976)
№ О. Шевченко (1972)
№ О. Бабійчук (1973)
№ О. Криворучко (1971)
№ В. Кароянов (1973)

„Зірка-НІБАС“ (Кіровоград)

Президент клубу — В. Ковальський
В. о. гол. тренера — М. Калита
Тренери — О. Каїман, В. Стрижевський

ВОРОТАРІ:

№ С. Золотницький (1962)
№ В. Марчук (1967)

ЗАХИСНИКИ:

№ С. Лавриненко (1975)
№ І. Макогон (1969)
№ І. Мошевич (1971)
№ І. Руснак (1966)
№ О. Соболь (1968)
№ І. Хоменко (1976)
№ І. Черкун (1965)

ПІВЗАХИСНИКИ:

№ О. Волков (1961)
№ А. Горбань (1978)
№ С. Казаков (1967)
№ О. Михайлінко (1968)
№ Б. Федрічік (1975)
№ І. Федоров (1963)
№ В. Чалий (1976)
№ В. Шаповалов (1976)
№ Є. Римшин (1976)

НАПАДАЮЧІ:

№ Ю. Богданов (1972)
№ Е. Бурхан (1971)
№ О. Мізенко (1972)
№ А. Порошин (1978)
№ Ю. Мартинов (1965)

ОБОЛОНЬ

ЗАПРОШУЄМО ДО КРАЇНИ СМАКУ І НАСОЛОДИ!

Найкращі напої від акціонерного товариства «ОБОЛОНЬ».
Гарантія постачок! Широкий вибір!

Чекаємо вас за адресою:
м. Вінниця, вул. Генерала Арабея, 3, тел: 32-29-45, 35-01-64

НАД ВИПУСКОМ ПРАЦЮВАЛИ:

Автор: О. Коляда
Фото: В. Кіхтенка
Віпповідальний за випуск:
М. Флігельтуб

Друк: підприємство „ОФСЕТ“
вул. Київська, 16
тел. 27-88-46
Тираж 200 шт.

Набір та верстка:
фірма „МакЛайн“
тел. 35-03-74

ФУТБОЛЬНИЙ КЛУБ „НИВА“ ВІННИЦЯ

26-й тур

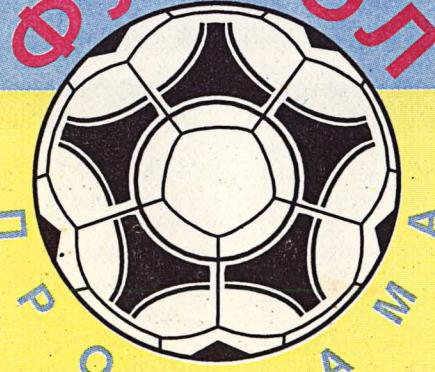
№17 (177)

**6-Й ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ
ВИЩА ЛІГА**

“НИВА” ВІННИЦЯ

ФУТБОЛ

“Зірка-НІБАС” Кіровоград

**Центральний міський стадіон
Вівторок, 20 травня 1997 р. Початок о 18.00**

ДЗЕРКАЛО ЧЕМПІОНАТУ

Турнірна таблиця станом на 20 травня.

Команди	I	V	H	P	М'ячі	О
1. Динамо	24	19	2	3	55 - 16	59
2. Ворсека	25	14	6	5	42 - 21	48
3. Шахтар	24	14	5	5	53 - 22	47
4. Дніпро	24	12	10	2	41 - 14	46
5. Карпати	25	12	6	7	31 - 20	42
6. Таврія	25	11	5	9	30 - 36	38
7. Чорноморець	25	11	4	10	32 - 26	37
8. Зірка-НІБАС	24	11	2	11	24 - 35	35
9. Нива Тр.	24	10	5	9	22 - 22	35
10. Металург	24	9	4	11	36 - 38	31
11. ЦСКА	24	7	5	12	21 - 27	26
12. Прикарпаття	25	7	5	13	27 - 41	26
13. Торпедо	24	6	5	13	20 - 41	23
14. Кривбас	25	6	4	15	19 - 46	22
15. Кремінь	25	6	3	16	23 - 45	21
16. Нива Вц.	25	3	5	17	14 - 40	14

Згадаємо 25-й тур

16 травня (п'ятниця)

Нива Тр. — Ворсека	-	1:0
Шахтар — Торпедо	-	9:1
Кремінь — Динамо	-	1:4
Карпати — Кривбас	-	5:1
Зірка-НІБАС — Прикарпаття	-	2:4
Металург — Чорноморець	-	1:0
ЦСКА — Дніпро	-	0:0
Таврія — Нива Вц.	-	3:2

Тим часом в інших містах

20 травня (вівторок)

Ворсека — Дніпро	☐	☐
Чорноморець — ЦСКА	☐	☐
Прикарпаття — Металург	☐	☐
Кривбас — Таврія	☐	☐
Динамо — Карпати	☐	☐
Торпедо — Кремінь	☐	☐
Нива Тр. — Шахтар	☐	☐
Нива Вц. — Зірка-НІБАС	☐	☐

Найближчі матчі за участю «Ниви»

Чемпіонат України. 27-й тур. 24 травня. «Металург» — «Нива» Вц.
Чемпіонат України. 28-й тур. 30 травня. «Нива» Вц. — ЦСКА

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

16 травня свої дні народження відсвяткували Олексій Левченко і Юрій Грошев.
Бажаємо хлопцям міцного здоров'я, хороших друзів, спортивних успіхів.

КОЛИ ГРА ПІДТВЕРДЖУЄТЬСЯ КЛАСОМ

ЦИФРОВЕ ДОСЬЄ „ЗІРКИ-НІБАС“. У чемпіонатах СРСР з 1958 року. Ранг турнірів: клас „Б“, краще місце — 3-е, 2-а група класу „А“ — 4-е, 2-а ліга — 5-е.

У чемпіонатах України: 1992 рік — 4-е місце (перехідна ліга), 1992/93 pp. — 4-е (2-а ліга), 1993/94 pp. — 3-е (2-а ліга), 1994/95 pp. — 1-е (1-а ліга), 1995/96 pp. — 6-е (вища ліга). Після першого кола чемпіонату України 1996/97 pp. команда займала шосте місце.

Стрімкий злет кіровоградської „Зірки-НІБАС“ необхідно пов'язувати з прізвищем її головного тренера — Олександра Олексійовича Іщенка, якому вдалося досити посередньої команди створити цілком конкурентоздатний, грамотний колектив. Імена деяких його підопічних нині „на слуху“ у спеціалістів і тренерів нашої країни, і не дивно, що практично перед кожним чемпіонатом багато хто з них отримує запрошення до зміни кіровоградської прописки.

Так, перед стартом шостого чемпіонату склад „Зірки-НІБАС“ зазнав змін, що пов'язано в першу чергу з переходом в інші клуби ряду провідних гравців, серед них назовемо І. Близнюка, С. Боровського, О. Грачова, Ю. Мартинова. Новобранців же з іменем кіровоградського клубу не придбав, що настроювало прихильників команди на мінорний лад.

Здавалось, мали збутися їхні пессимістичні прогнози, особливо після двох стартових невдач із запорізьким „Торпедо“ (1:3) і київським „Динамо“ (0:4). Однак, в подальшому кіровоградці вирівняли ситуацію, що в кінцевому результаті забезпечило їм місце за підсумками першого кола в шістці кращих команд. На цю досить високу сходинку підопічні О. Іщенка зійшли завдяки грамотній самовіданні грі таких футbolістів, як Іван Рунак, Ігор Макогон, Ігор Мошевич, Сергій Борисенко, Леонід Собольєв та інших.

Але не все виходило так гладко, як це здається з першого погляду. Перед сьогоднішнім суперником „Ниви“ стояв цілий ряд невирішено-

них проблем (перш за все матеріального плану), які вимагали негайного вирішення. Так, до кінця першого кола команда не отримувала преміальних, виникали проблеми в зв'язку з військовими матчами. Додаєте до всього цього негаразди із заміською базою, транспортом, стадіоном і стане очевидним, в яких умовах досягався вищезгаданий результат.

У зимове міжсезоння керівництво клубу хвилювало питання комплектування команди. З одного боку, необхідно було зберегти кістяк колективу, скільки в багатьох гравців закінчувались строки контрактів, з іншого — поповнитись новими виконавцями. У зв'язку з цим були звернення до керівників місцевої влади, до яких, в принципі, поставились з розумінням, однак на серйозну матеріальну підтримку все ж розраховувати не доводилось.

Підготовка до матчів другого кола пройшла за традиційним планом. З 14 січня „Зірка-НІБАС“ відправилась на двотижневі збори в Трускавець, після чого перебазувалась у болгарське курортне місто Варну. Тут, як відомо, відбулися товариські зустрічі кіровоградців з двома складами вінницької „Ніви“, а також їхніми одноклубниками з Бершаді. В цих очініх дуелях наші гості виявились сильнішими, хоча за рівнем готовності обидві команди виглядали практично однаково. Останній тренувальний збір підопічні Олександра Іщенка провели в Криму, де уже практично і був визначений основний склад команди.

Зміни торкнулися і штатного розпису колективу. Замість Ю. Беліченка, С. Борисенка, які вибули, були запрошенні В. Марчук („Прикарпаття“), О. Михайленко („Кривбас“) та ряд інших футbolістів, яким все ж необхідний був певний час для aclimatizaciї. Після домашніх перемог у стартових зустрічах другого кола настало і перша виїзна — над столичним ЦСКА. Саме після закінчення цього матчу стало відомим рішення наставника „Зірки-НІБАС“ залишити колектив. Розшифрувати сказане О. Іщенко не вважав за потрібне, але, мабуть, замучили старі проблеми.

"НІВА" - "Зірка-НІБАС"

До дня розпаду союзних чемпіонатів вінницька "Ніва" і кіровоградська "Зірка" вирішили приурочити своєрідний ювілей — 50 матчів. Саме стільки зустрічей провели ці суперники між собою у змаганнях СРСР, саме стільки разів намагались виявити, хто ж з них сильніший.

А початок футбольного суперництва між Вінницею та Кіровоградом було покладено в 1960 році, коли в рамках класу "Б" відбулися перші очні поєдинки, які принесли подільським футболістам позитивні результати. Однак "фора" в очках наприкінці виступів колективів у класі "Б" вінничанами була розтрінинана, тому в спільному балансі зустрічей в період з 1960 по 1964 роки намітилась рівність активу і пасиву. Приблизно рівними виглядали команди і на більш високому рівні, в другій групі класу "А" і лише безпомилкові дії "Локомотива" на своєму стадіоні дали йому незначну перевагу.

Клас "Б"

СРСР		2-а група класу "А"	
Роки	Результат	Роки	Результат
1960	5 : 0	1966	1 : 0
1961	4 : 0	1967	2 : 1
1963	0 : 1	1969	1 : 0
1964	3 : 1		1 : 2
Всього: 8+3=2-3, м'ячі: 14-9		Всього: 6+3=1-2, м'ячі: 6-7	

З 1971 року вінницькі "Локомотив", "Ніва" і кіровоградська, "Зірка" — незмінні учасники змагань у другій лізі і, звичайно, щорічно в справах турнірних навідувались один до одного в гості. Винятком став 1984 рік — рік тріумфу вінницького футболу, коли двупутевна формула розиграшу розвела суперників у різні групи. "Ніва" виявилася сильнішою від своїх колег у 1-й зоні і взяла участь в боротьбі за найвищу місця. А от "Зірка" задоволилася лише восьмим місцем в другій зоні і в підsumку до елітного ешелону не потрапила. Все ж варто зауважити, що кіровоградці, хоч і не прагнули до

футбольних вершин, однак з подолянами грали завжди на рівних, отримуючи перемоги не тільки в рідиних стінах.

Стосунки між "власть імущими" і кіровоградським футболом почали псуватись на рубежі 80-х-90-х років, наслідком чого було те, що "Зірка" не потрапила в буферну зону, яка зібрала під своїм прапором кращі команди другої ліги. В подальшому така "розкладка" опустила кіровоградців на саміснєкі дно професійного футболу України, і сьогоднішнім суперникам вінничан довелося долати довгий багаторічний шлях від переходіної ліги до вищої.

СРСР: 2-ліга

Роки	Результат	Роки	Результат
1971	0 : 0	1980	0 : 1
1972	1 : 0	1981	2 : 1
1973	4 : 1	1982	4 : 0
1974	1 : 0	1983	2 : 0
1975	0 : 3	1985	2 : 0
1976	1 : 0	1986	1 : 1
1977	0 : 0	1987	2 : 0
1978	1 : 0	1988	0 : 0
1979	0 : 0	1989	1 : 1
Всього: 36+15=10-11, м'ячі: 35-28			

На футбольках кіровоградців, які проправились у вищій лізі поруч з традиційним написом "Зірка" з'явився ще один "НІБАС". Мабуть, це слово має підсилити відчуття вінничан, ніби заряджені "на установку" очі Каширівського. Оскільки в трьох особистих зустрічах наша команда ухитрилась програти. Коментарі, як кажуть, зайдуть.

Україна: Вища ліга

Роки	Результат
1995/96	0 : 1
1996/97	?
Всього: 3+0=0-3, м'ячі: 1-4	

Примітка. У верхніх колонках графі "Результат" — матчі, проведенні у Вінниці.

Дмитро Кейсер:

«Футбол — це місце для дружби»

що всі проблеми стадіону в минулому. На жаль, багато з них залишились відкритими. І довелося до них повернутися знову під час бесіди з директором головної спортивної арени Д.П.Кейсером, котрий в загальних рисах і описав коло проблем, які хвилюють.

— Дмитре Петровичу, північне, на перший погляд запитання: що це таке — Центральний міський стадіон?

— Наш стадіон — це незабутнє свято запаленого тут у 1980 році Олімпійського вогню. Це — футбольні матчі з участию команд більш ніж двадцяти зарубіжних країн. Це — спортивний майданчик не тільки для професіоналів, а й для звичайних любителів різних вікових груп. Це — місце проведення широкомасштабних культурно-розважальних і концертних програм. Це — зона відпочинку для багатьох вінничан. Так що функції ЦМС багатогранні і в цьому зв'язку нашу арену можна сміливо назвати центральною обласною.

Стадіон нині можна порівняти з виробничим підприємством, яке перебуває в умовах повного гопрозрачності і самоокупності. А з жовтня 1995 року ми — державне комунальне підприємство "Футбольний клуб "Ніва" (Вінниця).

— Будь-який діалог з керівниками різних рангів нині прийнято розпочинати з проблем матеріального характеру. В якому фінансовому середовищі передбуває ЦМС?

— Воно, якщо чесно, виглядає не надто привабливим. Стадіт витрат майже вдвічі від доходів. Отож доводиться крутитись, як білці в колесі, щоб залатувати наші фінансові "пробоїни". Адже на чому можна нам заробити? На футбольних матчах, концертних шоу, тобто на видовищних заходах. Скажіть: а чи багато людей дозволяють собі таку розкіш, як витрати на розваги? Звичайно, ні. Тому надаємо платні послуги населенню, для заняття з фізкультурою студентам вузів і технікумів, так званим групам здоров'я, здаємо в аренду приміщення.

Зрозуміло, від такої виручки не розживешся, заплативши "всього-навсього" за комунальні послуги, проживання команди на стадіоні. Ну і, звичайно, необхідно відрахувати

6-й чемпіонат України

певні кошти в бюджет. Між іншим, скажу, що оклади у працівників стадіону настільки мізерні, що мені просто соромно про це говорити.

Ось уже котрий рік ми чекаємо від Верховної Ради закону про спорт, який би передбачав податкові пільги для спортивних організацій, установ, споруд. Але, на жаль, черга до нас ще не надійшла. Так можна забути і про спорт, культуру взагалі, а чим це обернеться в майбутньому — загальновідомо.

— У минулому році наша команда „засвітилась“ у Європі, і цей успіх змусив керівників області та міста більш серйозно зайнятися реконструкцією стадіону. Що вдалося зробити на шляху відновлення спортивної арени, які питання так і залишились не вирішеними?

— Завдяки зусиллям голови облдержадміністрації А.С.Матвієнка і голови міськвиконкому Д.В.Дворкіса вдалося практично повністю реалізувати намічений план реконструкції стадіону. Було створено відмінні умови для підготовки і відновлення фізичних кондицій футболістів під час проведення матчів, відремонтовано спортили, відновлено систему комунальних споруд, частково відремонтовано електрообладнання й електротабло, змінено внутрішній і зовнішній вигляд самого стадіону. Тобто, проведено велику роботу, причому з високою якістю.

Але, на жаль, на нинішній день вони не завершені щодо електроосвітлення спортивної арени та її табло належить привести в порядок. Займатись є чим — були б гроші.

— Наїбільш болюче місце сьогодні — це освітлення. Чи можете ви назвати день „Х“, в який вінницький уболівальник побачить мачти електроосвітлення в робочому стані?

— Строки введення в експлуатацію цих мачт встановлювались уже не раз, та поки справа не зрушала з мертвої точки. Необхідно „знайти“ 40000 гривень для остаточного завершення робіт і думаю, що спільними зусиллями області та міста ця проблема в найближчому майбутньому буде вирішена і матч осіннього відрізу наступного чемпіонату відбудуватимуться у звичний вечірній час.

— Яка ваша оцінка стану футбольного поля?

— Нормальна. Поле перебуває нехай і в не ідеальному, однак хорошому стані, що підтверджується балом „4“, виставленим інспектором ФФУ. Наши робітники задернували 600 квадратних метрів поля, модифікована зливна система, придбано шведську машину для догляду за газоном, постійно ведеться робота щодо збереження його в належному стані.

— Тепер кілька слів безпосередньо про футбол. Не заперечуєте?

— Будь ласка.

— Я вважаю, що директор стадіону повинен бути „футбольною“ людиною.

— Я теж такої думки.

— Тоді таке питання: чому, з вашої точки зору, „Нива“ опинилася в такому незавидному турнірному становищі і якою бачиться найближча перспектива колективу?

— Тренерський штаб команди, безсумнівно, намагався зробити все можливе, щоб „Нива“ демонструвала видовищний і результативний футбол. Але деякі гравці ще не накопичили майстерності, яка необхідна у вищій українській лізі. Хоча ні в якому разі хлопці не можна звинувачувати в небажанні боротися, відсутності волі до перемог, самовіддачі. Звідтіля й взаємні помилки та прорахунки, яких до останнього часу не помічали „зверху“. Так що за результат відповідають всі.

Майбутнє? Воно, безумовно, є і прикладів для підтвердження моїх суджень більш ніж достатньо.

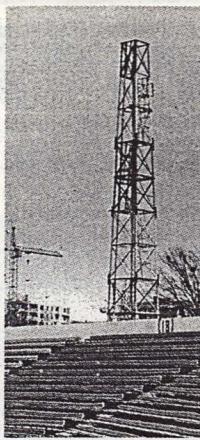
— Що скажете про вінницьких уболівальників?

— Чесне слово, радуюсь, коли на футбол приходять тисячі людей. І, повірте, думаю, не про уявні прибутки, а про те, що не пропала у уболівальників любов до своєї рідної команди.

На жаль, є серед них і такі, для кого футбол є приводом для чергової пиятка, а віридачу що-небудь зламати, зіпсувати. Такі „любителі“ у мене особисто викликають почуття відрази.

— За роки роботи у футболі ви, очевидно, знайшли нових друзів, познайомилися з цікавими людьми?

— Вінницький футбол завжди займав у моєму серці видне місце. Я радий, що він познайомив мене з кількома поколіннями відомих майстрів шкіряного м'яча, серед яких виділюють Олександрова, Трояновського, Юнь-Чень-Яна, Петрова, Раца, Паламаря, Гайдаржи, Солов'єнка... Познайомив мене футбол із цілою плеядою досвідчених тренерів — Терлецьким, Школьниковим, Томахом, Вишневським (на жаль, нині по-

6-й чемпіонат України

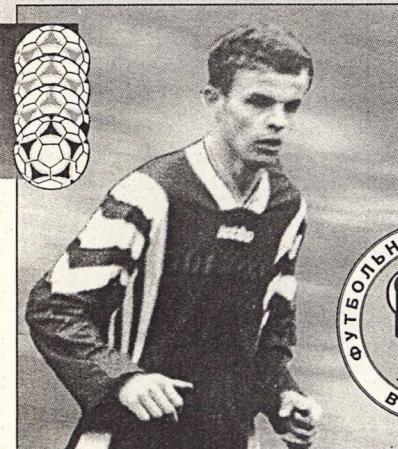
кіним). Знайшов взаєморозуміння з керівництвом ряду вінницьких підприємств для котрих футбол — просто футбол, а не засіб для самовираження, показухи. Саме до таких людей відношу директора олійно-жирового комбінату І.Карасевича, генерального директора об'єднання „Молоко“ С.Єгояна, генерального директора ВО „Хімпром“ Л.Гаврилюка, командира однієї з військових частин В.Грома та багатьох інших. Їх діяльність допомогла вінницькому футболу важко перевіднити.

Футбол — це людські долі. І саме тому визріла необхідність створення музею вінницького футболу, в якому кожен „авторитет“, котрий тут працював, має бути всеобщим представлений, одне слово, не забутий. Адже без минулого, як відомо, нема майбутнього. І перші кроки ми, працівники центрального міського стадіону, в цьому напрямку зробили: на честь метрів вінницького футболу навколо стадіону посаджено каштанову алею — алею пам'яті, погаги, глибокої пошани до тих, хто вірою і правою служив подільському футболу.

Соціодж

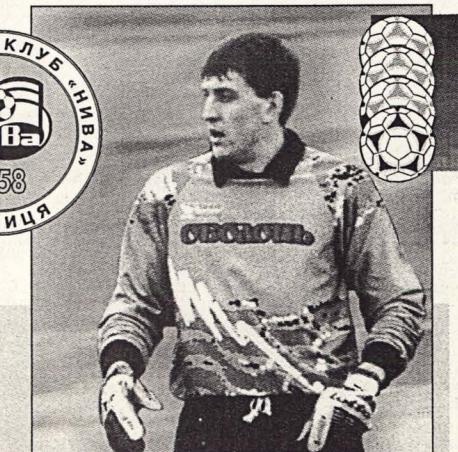
приймає поздоровлення директор Центрального міського стадіону Дмитро Петрович Кейсер. Керівництво ФК „Нива“, колектив команди, футбольні уболівальники, друзі щиро вітають Дмитра Петровича з днем ангела і висловлюють надію, що досвід та працевідомість іменника ще не один рік служитимуть на благо вінницького футболу.
Будьте здорові, Дмитре Петровичу!

НОВАЧКИ ВІННИЦЬКОЇ „НИВИ“ ЗРАЗКА 1997 РОКУ

Олексій Левченко — півзахисник.

Народився 16.05.1976 року в місті Дніпропетровську. У футбол з шести років. Перший тренер — В.Мусієнко. Виступав за команду „Металург“ (Новомосковськ). Нежонатий.

Даниїл Ріхард — воротар.

Народився 27.02.1974 року в місті Львові. У футбол з семи років. Перший тренер — А.Крощенко. Виступав за команди: „Скала“ (Стрий), ЛАЗ (Львів), „Сокіл“ (Гайсин), „Поділля“ (Хмельницький). Нежонатий.